

Sygn. Akt XVII Amc 1486/09

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2010 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Czajkowska

Protokolant: aplikant radcowski Monika Prajsnar

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2010r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

1. uznaje za niedozwolone i zakazuje wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umowy o nazwie „Regulamin rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych”

§ 20 ust. 5 o treści: „korespondencję uważa się za dostarczoną po upływie 14 dni od daty wysłania”;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony;

4. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

/-/ SSO Wanda Czajkowska

Sygn. Akt XVII AmC 1486/09

UZASADNIENIE

Powód - (...) w P. wniósł 21 sierpnia 2009r. pozew o uznanie za niedozwolone postanowienia zawartego we wzorcu umowy o nazwie „Regulamin rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych” §20 ust 5, o treści „Korespondencję uważa się za dostarczoną po upływie 14 dni od daty wysłania” stosowanego przez pozwanego - (...) S.A. w W. w obrocie z konsumentami.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że zakwestionowane postanowienie powinno być uznane za niedozwolone, albowiem przewiduje domniemanie otrzymania korespondencji przez konsumenta nawet jeśli nie miał on możliwości zapoznania się z listem wysłanym na nieprawidłowy adres.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o :

1. oddalenie powództwa w całości,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych,

3. połączenie sprawy będącej przedmiotem niniejszego postępowania oraz sprawy o sygnaturze: XVII AmC 1487/09, w celu ich łącznego rozpoznania.

Pozwany przyznał, iż posługuje się „Regulaminem rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych.”, który zawiera zakwestionowane w pozwie postanowienie. Zdaniem pozwanego zakwestionowane postanowienie wraz z pozostałymi zapisami dotyczącymi kwestii doręczenia korespondencji stanowi merytoryczną całość i jego prawidłowa interpretacja z punktu widzenia ochrony interesów konsumenta może być dokonana jedynie po kompleksowej analizie całości przepisu, uwzględniającej cel jego wprowadzenia tj. zagwarantowanie ochrony interesów obu stron umowy rachunku bankowego.

Pozwany podniósł, że z treści art. 729 kc wprost wynika, iż posiadacz imiennego rachunku bankowego obowiązany jest zawiadomić bank o każdej zmianie swego zamieszkania lub siedziby. Z powyższego przepisu, zdaniem pozwanego, wynika cel nadany mu przez ustawodawcę, którym jest ustanowienie dla drugiej strony umowy rachunku bankowego – banku, domniemania, iż miejsce zamieszkania (adres) podane przez posiadacza rachunku jest dla banku wiążące w zakresie doręczania korespondencji do czasu, gdy posiadacz rachunku zawiadomi bank o zmianie miejsca zamieszkania. Nadto pozwany wywiódł, iż jeśli list zostanie wysłany przez bank na nieprawidłowy adres, to prawdopodobnie będzie to wynikało z niedopełnienia przez posiadacza rachunku obowiązku określonego w art. 729 kc.

Według pozwanego zakwestionowany zapis, ma na celu uniknięcie sytuacji, w której posiadaczowi rachunku nie można doręczyć ważnej korespondencji związanej z wykonywaniem umowy rachunku bankowego, z powodu braku przekazania przez posiadacza rachunku informacji o zmianie adresu lub nazwiska. Zdaniem pozwanego, nie ma żadnych uzasadnionych podstaw do przyznania posiadaczowi rachunku, nawet będącemu konsumentem, ochrony prawnej w sytuacji, gdy nie wypełnił on swoich ustawowych i umownych obowiązków. Nie ulega bowiem wątpliwość, według pozwanego, że obowiązek każdorazowego przekazywania przez posiadacza rachunku informacji do banku o zmianie miejsca zamieszkania jest uzasadniony i umożliwia bankowi prawidłowe i leżące także w interesie posiadacza, wykonywanie umowy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie.

Pozwany – (...)S.A. z siedzibą w W. - prowadzi działalność bankową w ramach której oferuje klientom korzystanie z rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych.

Zasady otwierania i prowadzenia w/w rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych dla osób fizycznych określa „Regulamin rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych”, który zawiera zakwestionowane przez powoda postanowienie o następującej treści: „Korespondencję uważa się za dostarczoną po upływie 14 dni od daty wysłania”.

Bezspornym jest, iż pozwany w prowadzonej działalności gospodarczej wykorzystywał przytoczone w pozwie postanowienie umowne. Pozwany temu nie zaprzeczył. Nie zarzucił też niezgodności cytowanego postanowienia z treścią wzorca umownego. W związku z tym, okoliczności te należało uznać za przyznane w świetle art. 230 k.p.c.

Wniosku pozwanego o połączenie sprawy XVII AmC 1487/09 ze sprawą XVII AmC 1486/09, w celu ich łącznego rozpoznania Sąd nie uwzględnił. Stosownie do art. 191 kpc powód może, ale nie musi dochodzić jednym pozwem kilku roszczeń. W niniejszej sprawie powód określił żądanie pozwu jako konkretne niedozwolone postanowienie umowne zamieszczone przez pozwanego w Regulaminie rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych, a wobec tego miał prawo w myśl art. 191 kpc, tak określić żądanie pozwu. Każde konkretne postanowienie Regulaminu zakwestionowane w pozwie stanowi oddzielne powództwo. Wymaga zatem indywidualnej oceny z punktu widzenia zaistnienia przesłanek z art. 385¹ § 1 kc, a wobec tego w ocenie Sądu nie

jest uzasadnione i prawidłowe dla trafności i prawidłowości wydawanych w takich sprawach rozstrzygnięć, łączenie tych żądań pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 385¹ § 1 kc postanowienia umowy zawartej z konsumentem nie uzgodnione z nim indywidualnie nie wiążą go, jeżeli doszło do ukształtowania praw i obowiązków konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i w konsekwencji do rażącego naruszenia jego interesów. Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Uznanie postanowienia umownego za niedozwolone i wyeliminowanie go z praktyki stosowania z konsumentami wymaga spełnienia łącznie następujących przesłanek:

1. nie zostało uzgodnione indywidualnie z konsumentem, czyli zostało narzucone konsumentowi,
2. nie dotyczy sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron.
3. ukształtowane w ten sposób prawa i obowiązki pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami,
4. ukształtowane w ten sposób prawa i obowiązki rażąco naruszają interesy konsumenta.

Zakwestionowane w pozwie postanowienie dotyczy kwestii doręczenia korespondencji pozwanej, a zatem nie jest postanowieniem określającym główne świadczenie stron albowiem głównymi świadczeniami stron są:

- ze strony pozwanego - świadczenie drogą elektroniczną usługi polegającej na prowadzeniu i udostępnieniu użytkownikom portalu (...).
- ze strony użytkowników - korzystanie z portalu przez zapoznawanie się z jego treścią oraz korzystanie z ofert pozwanego za pośrednictwem tego portalu.

Sąd uznał, że zakwestionowane w pozwie postanowienie „Regulaminu rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych, oszczędnościowych i terminowych lokat oszczędnościowych” o treści: „Korespondencję uważa się za dostarczoną po upływie 14 dni od daty wysłania”, jest niedozwolonym postanowieniem umownym w rozumieniu art. 385¹ §1 kc. Zdaniem Sądu pozwany, który zawiera umowy z użytkownikami portalu nie w oparciu o indywidualne pertraktacje, ale na podstawie ustalonych przez siebie postanowień Regulaminu, zainteresowany jest aby jak najkorzystniej dla siebie ukształtować postanowienia masowo zawieranych umów. W niniejszej sprawie taka właśnie zaistniała sytuacja. Pozwany korzystnie tylko dla siebie ustalił w zakwestionowanym postanowieniu, że jego korespondencję uważa się za dostarczoną po upływie 14 dni od daty wysłania. Tego rodzaju ustalenie jest nie do pogodzenia z porządkiem prawnym i zaufaniem do instytucji bankowej, która powinna dawać rękojmię bezpieczeństwa swoim klientom. Nie do pogodzenia z tym byłoby bowiem stałe pozostawianie klienta banku w stanie pewności co do otrzymania całej korespondencji dotyczącej zawartych umów z pozwanym. Postanowienie to dopuszczające taki sposób doręczenia korespondencji klientom przez pozwanego narusza zasady słuszności kontraktowej z uszczerbkiem interesu drugiej strony umowy (klienta), czyli rażąco narusza interesy konsumenta. Jest też sprzeczna z dobrymi obyczajami, albowiem w sposób nierzetelny, nieuczciwy kształtuje jego obowiązki umowne.

Z tych względów i na podstawie art. 479⁴² §1 kpc uwzględniono powództwo.

O kosztach postępowania postanowiono na podstawie art. 98 kpc.

Publikację prawomocnego wyroku zarządzono na podstawie art. 479⁴⁴ kpc.

/-/ SSO Wanda Czajkowska